

دوشنبه 28 آبان 1397-11 ربیع الاول 1440-19 نوامبر 2018

عزل "امیرکبیر" صدراعظم "ناصرالدین شاه" در پی بدگویی دشمنان داخلی و خارجی (1230 ش)

عزل "امیرکبیر" صدراعظم "ناصرالدین شاه" در پی بدگویی دشمنان داخلی و خارجی (1230 ش) با مرگ محمدشاه قاجار، میرزا محمدتقی خان فراهانی معروف به امیرکبیر، تلاش زیادی برای به سلطنت رساندن ناصرالدین شاه به عمل آورد و در نهایت با تدبیر او، کار سلطنت، سامان یافت. از آن پس و همزمان با آغاز پادشاهی ناصرالدین شاه، امیرکبیر نیز به صدارت عظمی دست یافت و به رتق و فتق امور همت ورزید. استقلال نظر و خدمات عمومی و به طور کلی، سیاست داخلی و خارجی امیرکبیر که در جهت منافع و مصالح کشور بود، در محیط دربار و اجتماع رجال و شاهزادگان و وابستگان و حقوق بگیران بیگانه، قابل قبول و مورد پسند نبود. این افراد بانفوذ و قدرتمند که از اقدامات امیرکبیر رنجیده بودند، برای متوقف کردن امیرکبیر دست به هر کاری زدند ولی چون او را مستقیم و مستقل یافتند، اتهامات زیادی را به صورت شایعه به او وارد ساختند. ناصرالدین شاه در ابتدا به این بدگوییها توجهی نمی کرد. اما توطئه، گسترده بود و اصرار در ترساندن شاه، ادامه یافت. کم و کم ناصرالدین شاه که هنوز بیست سال هم نداشت به امیر سوءظن پیدا نمود و او را در 28 آبان 20 (1230 محرم 1268 ق، 19 نوامبر 1851 م) از صدارت عزل نمود. اما در این میان بدگویی دیگران تا آنجا ادامه یافت که شاه وحشت و زده، با عزل امیر از تمامی مقامها، او را به کاشان تبعید نمود. پس از مدتی فرمان قتل امیرکبیر نیز صادر شد و سرانجام امیر را در بیستم دی ماه 1230 ش (18 ربیع الاول 1268 ق، 10 ژانویه 1852 م) در حمام فین کاشان به قتل رساندند. امیرکبیر مردی کاردان، باهوش، وطن و دوست و باکفایت بود. در زمان صدارت خود خدمات شایسته و درخور تحسینی به ایران و ایرانیان نمود. وی منافع ملت را بر همه چیز مقدم می داشت و هیچ گاه در مقابل اجانب سر فرود نمی آورد. مهم ترین اقدامات فرهنگی وی را می توان تأسیس دارالفنون تهران نام برد. نکته تأسف بار این است که دارالفنون 13 روز پس از قتل امیرکبیر افتتاح شد.

تولد عالم بزرگ شیعه شیخ "آقا بزرگ تهرانی" مؤلف و محقق شهیر (1293 ق)

شیخ محمدحسن رازی مشهور به شیخ آقابزرگ تهرانی، فقیهی محقق، مدقق، اصولی، رجالی و جامع علوم متنوع و از شاگردان آخوند خراسانی، شیخ الشریعه و اصفهانی، سیدمحمدکاظم یزدی و میرزا محمدتقی شیرازی است. علامه تهرانی، اهمیت بسیاری به روایت و نقل حدیث می داد و در کسب اجازه برای نقل احادیث می کوشید. علما و فقهای بسیاری برای او اجازه و نامه می روایی نوشته یا از او اجازه گرفته اند، تا آنجا که پس از محدث نوری از او به عنوان سرشناس ترین شیخ روایت یاد می شود. آیت الله تهرانی از محدثان بزرگی همچون محدث نوری، شیخ علی خاقانی، سید ابوتراب خوانساری، شیخ محمد طه نجف، آخوند خراسانی، شیخ الشریعه و اصفهانی، حاج شیخ عباس قمی و... اجازه می داد و نقل حدیث گرفت. همچنین علمای بزرگی از شیخ آقابزرگ تهرانی اجازه می گرفتند و از آنکه حضرات آیات عظام: سیدحسین بروجردی، علامه امینی، سیدعبدالحسین شرف الدین، سید عبدالهادی شیرازی، سیدمحمد هادی میلانی، شیخ مرتضی حائری یزدی، محمدرضا حکیمی، علامه طباطبایی، سیدشهاب الدین مرعشی نجفی و ده ها عالم فاضل دیگر از آن جمله اند. آثار قلمی و کتابهای شیخ آقابزرگ تهرانی را تا هشتاد جلد می توان شمرد که الذریعة الی تصانیف الشیعه در 29 جلد در بیان آثار قلمی و هنری عالمان شیعه و نیز طبقات اعلام الشیعه در 20 جلد حاوی زندگی دانشمندان شیعه، مهم ترین آثار این رجالی و محدث بزرگ می باشند. شیخ آقابزرگ تهرانی در سیزدهم ذیحجه 1389 ق برابر با 12 اسفند 1348 ش در نجف وفات یافت و در آن شهر به خاک سپرده شد. روز ملی "موناکو"

کشور شاهزاده نشین موناکو، با 95/1 کیلومتر مربع وسعت در جنوب اروپا، در کنار دریای مدیترانه، در جنوب شرقی فرانسه و در نزدیکی مرز ایتالیا واقع شده است. جمعیت موناکو 700/31 نفر است که بیشتر فرانسوی و عمدتاً کاتولیک می باشند. زبان رسمی مردم موناکو فرانسوی است. پایتخت این کشور، شهر موناکو و واحد پول آن یورو می باشد که جایگزین فرانک شده است. پیش از این موناکو به جمعیت موناکو تا سال 2025 م در حدود 34 هزار نفر می گردد. مونت کارلو و کوندامین از شهرهای مهم این کشور کوچک اروپایی می باشند. این کشور قبل از میلاد مسیح (ع) در اختیار فینیقیها و سپس ایتالیا و فرانسه بود از سال 1918 حکومت پادشاهی در موناکو به رسمیت شناخته شد. موناکو از نظر سیاست خارجی، زبان، پول و... تابع فرانسه می باشد. موناکو به مرکز قمارخانهها، های جهان معروف است. نظام سیاسی حاکم بر موناکو مشروطه سلطنتی است. نوزدهم نام، تهلد شاهزاده، نه سهم به عنان، ملی موناکه نام گفته است.